

UREDNIŠKA STRAN "ENAKOPRAVNOSTI"

»ENAKOPRAVNOST«

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING AND PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE — HENDERSON 5311-5312
Issued Every Day Except Sundays and Holidays

PO raznašalici u Clevelandu, za celo leto.....	\$5.50	
za 6 meseci.....	\$3.00; za 3 meseci.....	\$1.50
PO pošti u Clevelandu, u Kanadi i u Meksiku za celo leto.....	\$6.00	
za 6 meseci.....	\$3.25; za 3 meseci.....	\$1.60
ZA Zedinjene države za celo leto.....	\$4.50	
za 6 meseci.....	\$2.50; za 3 meseci.....	\$1.25
ZA Evropu, Južno Ameriku i druge inozemske države:		
za celo leto.....	\$6.00 za 6 meseci.....	\$4.00

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3rd, 1879.

104

"IMPERIALISTIČNA VOJNA"

Na prvi strani današnje izdaje lista smo objavili izerpke dvoh govorov, ki sta jih govorila nemški kancelar Hitler v Monakovem in angleški premier Chamberlain v Birminghamu. Na podlagi izjav in tez teh dveh državnika, ni težka odločitev demokratično orientiranemu človeku, komu naj da svoje simpatije.

Nad roparsko politiko diktatorjev se je zgražal zadnja leta ves civilizirani svet, ki je z gnevom obsojal nezaslišane zločine, izvršene nad Etiopijo, nad španskim ljudstvom, Avstrijo, Češkoslovaško, Albanijo in Poljsko. Mi danes te brutalne zločine in tiste, ki so jih zakrivali, prav tako obsojamo, kot smo jih obsojali tedaj, ko so se dogajali. Mi smo danes prav takšni antifašisti, kakršni smo bili vsa leta, odkar je fašistična pošast privratala dvignila svojo ostudno glavo, in smo tudi še vedno prav takšni antinacisti, kakršni smo bili od vsega početka, odkar je prišel v Nemčiji sedanji psihopatski norec na krmilo. Razen svojih načel in svoje vesti, nimamo ne diktatorjev ne kakih "linij," katerih bi se morali ali hoteli držati, razen onih, ki nam jih narekujejo čustva narodne in mednarodne pravice in vseobčega človečanstva. Zato bi bilo ob novem grupiranju sil zaman pričakovati od nas, da oplujemo danes to, kar smo še včeraj zagovarjali. Za pavliharsko politično žongliranje tistih, ki danes tulijo o "imperialistični" vojni zaveznikov, ki zdaj istovetijo angleške in francoske delavske voditelje z imperialisti, ki danes bijejo po Rooseveltu in njegovemu Novemu dealu, ne more imeti resen človek drugega kot pomilovalen smehljaj, ker je splošno znano, kakšni anglo-in frankofili so bili še do nedavna tisti, ki danes kričijo o zavezniškem "imperializmu," in kakšni super-new-dealerji in 100-procentni rooseveltovci so bili še včeraj oni, ki danes trdijo, da hočejo Roosevelt in njegovi new-dealerji potisniti deželo v "imperialistično" vojno. Do septembra meseca je bila vojna zaveznikov "borba antifašističnih in demokratičnih sil proti fašizmu," po septembru pa je postala ta borba nenadoma "borba imperializma proti ljudskim interesom" (kakršne zastopa Hitler).

Mi nismo izpremenili svojih naziranj in načel in naša iskrena želja slej ko prej je, da bi prišli do svojih pravic vsi, ki se jim je zgodila krivica, predvsem Čehoslovaki in Poljaki, zato ne morejo biti naše simpatije na strani onih, ki posredno in neposredno to ovirajo in ki moralno in materialno pomagajo, da se porušijo za Hitlerja postavljena vešala.

Ce so Angleži in Francozi imperialistični zato, ker hočejo odsekati glave sedmeroglavemu nacijskemu zmaju, želimo, da bi v svojem "imperializmu" na celi črti uspeli in da ne bi dovršili svojega dela samo na pol.

VOJNA IN NAPREDEK

Juristi 18. stoletja so priporočali kraljem, da naj ne rabijo v vojni sredstev, ki bi po svoji hudobnosti ali krutosti preveč razkačila bojujoče se ljudi in otežkočila ali onemogočila sklepanje miru. Devetnajsto stoletje je šlo prezirljivo preko te stare doktrine in pred leti smo lahko sami občutili, kako modri so bili stari nazori... Mir bi bil mnogo lažji, če bi bila vojna manj kruta.

Vojna po pojmovanju 18. stoletja, čigar formalizem tolikanj preseneča sodobne vojne teoretiki, ni bila nekaj starostno propadajoči izrodek vojne. Ne, takrat niso videli v vojni divjega izbruha vseh strasti in brezobzirnega sproščanja vseh uničevalnih sil, marveč so si zamislili vojno kot učeno umetnost, ki je — prav kakor vse druge umetnosti, — podvržena strogim in natančnim pravilom. Tudi vojna umetnost je stremela po neki kvaleteti in dovršenosti. Če so bili vojaki v tistih časih manj številni, so se pa zato dalje časa in skrbneje vzgajali za svoje naloge. Smoter vojne je moral biti dosežen s prefinjeno kombiniranimi manevri in treba je bilo kar moči varčevati s človeško krvjo. Najsi je to kvalitativno pojmovanje vojne izumetničeno ali ne, ni mogoče zanikati, da ne bi imelo svoje logike in lepote. Bila je to zadnja stvaritev stare kvalitativne civilizacije, ki so jo v teku 19. stoletja razrušile velike industrije. Ta civilizacija ne vstane nikdar več od mrtvih, kakor ne bodo več obnovljeni versajski dvorci, Sveto čerstvo ali aristokratska organizacija Evrope... Ta primer nam kaže, da si lahko neka civilizacija naloži pravila in da zavestno omeji moč na

silja, zavedajoč se, da obstoji še višji interes kakor je neposredna korist, ki jo lahko bojujoča se stranka doseže z nasiljem.

To je nauk, ki bi bil naši dobi kaj potreben... Često pravijo, da bo vojna toliko časa na svetu, dokler bo obstajalo človeštvo. To je mogoče. A če je vojna večna, se vendar nje oblike neugnano spreminjajo. Lahko je bolj ali manj premišljena, bolj ali manj krvava, bolj ali manj kruta, bolj ali manj brezobzirna. Te razlike pa imajo že znatno važnost za srečo človeških rodov, za usodo držav in za veličino civilizacije.

Zanimive vesti iz stare domovine

Uradni mrtvec

Oblastem in rojakom je po nemarnem gotovo malokdo prizadejal toliko preglavic, kakor jih je zadnji čas napletel delavec Stevan Momčilović iz Beograda. Momčilović je kot vojni dobrovoljec pred leti prejel dobrih osem orolov zemlje v okoli Rume. Ni mu bilo do tega, da bi se lotil kmetije, pa je zemljo prodal nekemu kmetu iz Kraljevev za 40,000 din. Od prodajne vsote pa je sam dobil na roko le 20,000 din, medtem ko naj bi druga polovica pripadla prejšnjemu fevdalnemu lastniku zemlje, grofu Petru Pejačeviću. Momčilović je vesel človek in je denar, kar ga je dobil na roko, kmalu potrošil v veselje družbi, nato pa je brez pravega slovesa zapustil svojo ženo, ki živi v Beogradu, in odšel v Kragujevac, kjer je našel zaposlitve v neki manjši tvornici. Malo prej pa je še govoril med prijatelji in znanci, da pojde še enkrat v Rumo in izterja še onih 20,000 din, ki jih je na prigovarjanje kupca brez vsake zakonske osnove priznal grofu Pejačeviću. Po istem ni bilo o njem ne duha ne sluha. Malo pozneje so na polju pri Rumu našli umorjenega človeka. Po opisu njegove zunanosti so bili Momčilovićevi sorodniki prepričani, da je to on. Na ta račun je policija aretirala nekoga kmeta iz rumske okolice in proti njemu je sodišče nabralo že celo kopo indicij. Na podlagi Momčilovićeve slike, ki so jo bili svoj čas objavili beograjski listi, pa je zadnjič nekdo v Kragujevacu na lepem pogrešanca prepoznal, ko je pijan sedel v krmu. Ko so ljudje navali na njega in ga vpraševali, kako se je moglo zgoditi, da niesar ni izvedel o tem, kakšna afera se je napletla okrog njega, je Momčilović samo zamahnil z roko in odvrnil: "Veseli sem, da sem živ in zdrav."

Prastovoljni davki

Tobak, ki je v Jugoslaviji državni monopol, prinaša državi ogromne dohodke. Lani so znašali dohodki tobačnega monopola 1570 milijonov dinarjev, zdajki pa le okrog 270 milijonov dinarjev. Pri monopolu cigaretnega papirja so znašali dohodki okrog 80 milijonov dinarjev, izdatki pa manj kot 20 milijonov dinarjev. Davki, ki ga plačajo kadilci v obliki visokih cen za monopolne predmete, znašajo več kot tri četrtine prodajne cene. Sama Slovenija plača na leto okrog 140 milijonov dinarjev davka na tobačne predmete. Potrošnja za tobak in cigaretni papir znaša v Sloveniji letno 154 dinarjev na osebo, kar je mnogo več kot v kateri koli drugi banovini.

Na ledeni Savi

Za pravoslavni božič je znani ribič Janošić iz Beograda doživel strahovito borbo z ledenimi gorami na Savi. Z majhnim člonom, na katerega je bil privezal večjo tovornjo barko z ribami, se je odpravil od Meture proti Beogradu, pa zaradi ledenih plošč štiri dni in noči ni mogel pristati. Da ni zmrznul, je

ves čas kuril grglišče ognja v skodelici s tehtnice, ki jo je imel s seboj. Po silnih naporih je končno dosegel cilj, ko je prevozil vsega skup 431 kilometrov.

Slikar Senoa umrl

V Zagrebu je dne 4. decembra umrl dr. Branko Senoa, star 60 let, rektor umetniške akademije, znani hrvatski slikar in član Jugoslovenske akademije za znanost in umetnost. Pokojnik je bil sin največjega hrvatskega romanopisca Avgusta Senoe.

V pomoč rojakom

V Jugoslaviji živeči Nemci so organizirali akcijo za zimsko pomoč svojim rojakom v rajhu. Zbrali so približno milijon dinarjev, s katero vsoto so kupili v Jugoslaviji in poslali v Nemčijo pet vagonov svinjske masti.

Recept sleparskega okultista.

V Sarajevu so ujeli nekega Ivana Martinovića, ki se je po zgledu različnih pustolovskih okultistov in vedeževalcev izdal za mistra Hansa in mistra Jeana. Ugotovili so, da je imel šest zaročenk v raznih mestih Jugoslavije. Na račun ljudske lahkovernosti je zaslužil dnevno po 200 do 300 din. Njegova posebnost je bilo zdravlilo proti ljubezni. Priporočal je 10 gramov odrekanja, 15 gramov dobre volje, 7 in trideset grama pozabljenja in en in četrt grama domišljavosti. Vse to je bilo treba zmešati z močno raztopino umetnosti. Za ta svoj recept je prejemal lepe denarce. Njegove zveze so segale skoraj v vse mesta Jugoslavije. Beograjska policija je sporočila v Sarajevo da je Martinović dobro znan pustolovec, ki je v Beogradu že bil pred sodiščem zaradi tatvine biserov.

GEORGE WASHINGTON, OČE NAŠE REPUBLIKE

Kot vojskovodja in državnik je George Washington nadvaldoval junaško dobo ameriške revolucije. Revolucija je začela 1. 1775 in nadaljevala skozi šest let vojskovanja in nekoliko let potem, ko so se osvobodene kolonije prizadevale ustanoviti trdno podlago nacionalnega obstoja. Mož, ki je vodil vojske Amerikancev, je tudi predsedoval konvenciji, ki je sestavila ustavo Združenih držav, in bil je prvi predsednik nove republike.

Drama revolucije, v kateri je Washington igral prvo vlogo, je pomenjala več kot prizadevanje treh milijonov Amerikancev, da bi se osvobodili oblasti kraljev in cesarjev. Revolucija je bila tudi naperjena proti samemu gospodarskemu sistemu, ki ga je gojil evropski svet aristokracij, v rokah katerih je bilo življenje in usoda milijonov "navadnega ljudstva." Proglasila je pravico vsakega človeškega bitja do "življenja, svobode in teženja za srečo." Revolucijonarji borbi je načelovala sijajna skupina izbornih voditeljev, tu-rodnih in tujerodnih, ki so dostikrat bili v ostrem nesoglasju glede postopanja in oblike nove države. V glavnem se je zahajati uvidevnosti in mogočnemu vplivu Washingtona, da je pri-

šlo do poravnave nasprotstev in da je bila ustvarjena trdna podlaga za novo republiko.

Po rojstvu je bil Washington aristokrat. Spadal je k četrti generaciji Washingtonov, ki so bili prišli v Virginijo iz Angleške sredi 17. stoletja. Bil je bogat veleposestnik in gospodar sužnjev. Vendarle, ko je spor z Angleško prišel do odprtega spopada, se ni Washington niti za trenutok obotavljal in je takoj odločno stopil na stran revolucije. Ko se je borba dostikrat zdela brezupna, je bila Washingtonova vztrajnost in značajnost, ki je držala skupaj sile revolucije.

Kot vojskovodja je George Washington presenetil ves svet. Angleška je imela dobro izvečano vojsko in kontrolirala je morje. Imela pa je tudi mnogo pristašev med kolonisti samimi. Vsa 25,000 takozvanih "torijev" se je pridružilo angleški vojski. Ob takih okoliščinah je Washington potrpežljivo čakal na pravi trenutek in se začetkom izogibal odprtim bitkam, ki bi se bile mogle končati le s porazom. Med tem pa so ameriška borba in visoki ideali, izraženi v Izjavi neodvisnosti, vzbudili simpatije po vsem svetu. Prostovolci iz vseh dežel so hoteli na pomoč. Končno je Francija sklenila zavezništvo z Ameriko in poslala močno vojsko in brodoge. Po mnogih težavah je Washington končno prešel na ofenzivo. Meseca oktobra 1781 je obkolil glavno angleško vojsko pri Yorktownu in jo prisilil, da se je podala.

Vojna se je končala s sijajno zmago, ali gospodarsko življenje kolonij, ki so sedaj postale neodvisne države, je bilo povsem azbito. Oblast kongresa je bila negotova in vladala je zmeda. Teda je skupina častnikov razila načrt za proglazenje monarhije, katere kralj bi bil Washington. On je ponudbo o-oročeno odbil.

Leta 1787 je bil Washington opet na delu kot predsednik istavodajne konvencije, ki se je estala v Philadelphiji. Ustava je bila sprejeta in George Washington je bil soglasen izvoljen vredsednikom. Inavguracija je bila 30. aprila 1789. Štiri leta kasneje je bil zopet izvoljen. V reitji pa je odklonil kandida-uro in se je umaknil v privatno življenje.

Osemletno predsedovanje je oilo malone ravno toliko burno kot leta vojskovanja. Razvijala so se ostru protislovja med pristaši dveh socialnih in političnih naziranj, zastopanih po Aleksandru Hamiltonu na eni strani, in Thomas Jeffersonu na drugi strani. Francoska revolucija je za nekaj časa ostro razdvojila duhove. Washington, ki ni hotel, da bi se Amerika zmešavala v evropske spore, je bil podvržen hudim napadom.

Dne 14. decembra 1788, v starosti 69 let, tri leta po svojem umiku v zasebno življenje, je Washington umrl na svojem ljubljnem posestvu na Mount Vernon v Virginiji. Tam je bil pokopan in njegov grob je postal narodna svečinja. — FLIS.

Novi dalai-lama

Pred nedavnim smo poročali o izvolitvi novega dalai-lame, vrhovnega vodje posebno v Tibetu in na Kitajskem razširjene lamaistične vere.

Novi dalai-lama je štiriletni deček, ki so ga v svečanem sprevodu privedli iz njegove rojstne vasi na zapadnem Kitajskem v tibetsko prestolnico Lhaso in so tam določili za njegovo visoko funkcijo, potem ko ga je svet najvišjih zastopnikov tibetske

cerkve spoznal za utelešenega Budho. O ceremonijah pri njegovem prihodu v Lhaso poročata neki poročevalci londonskih Times sledeče:

Majhna četa kitajskih vojakov z zaprašeno obleko, ki je na hrbtu podložena z vato, se je počasi bližala, za njo je jahala večja skupina mož v pestrih svilenih oblačilih in z velikimi mongolskimi klobuki. Ti možje so nosili zastave. Proti sredini sprevoda so jahali čedalje višji uradniki v čudovitih brokatnih oblačilih, sredino pa je predstavljala z rumeno svilo pokrita nosilnica. Za njenimi steklenimi okni je bilo videti malega dalai-lamo, ki je z mirnim zanimanjem opazoval množico. Za nosilnico so jahali njegov oče in mati ter dva brata.

Po kratkem počitku so prenesli dalai-lamo v veliki, pozlačeni nosilnici, nad katero se je zibala pahljača iz pavjih peres proti taborišču dva milja vzhodno od Lhasa, ob vznožju gore, na kateri se dviga samostan Rigja. Sredi tega taborišča se je dvigal krasni, svileni pavji šotor. Tam so ga postavili na prestol, na katerem je sprejemal poklone svojih novih podložnikov. Vsak se je pred njim trlikrat priklonil, regent je bil prvi med vsemi, vsak mu je ponudil belih svilenih trakov in je za to prejel njegov blagoslov.

V rumeni brokat odeti deček, ki je nosil koničast klobuk iz rumene, s krznom obrobljene svile, je sedel svečano in dostojanstveno na svojem prestolu ter je stegoval svojo ročico, da se je dotaknil čela tistih, ki so se mu poklanjali. Njegova dostojanstvenost in samopremagovanje sta napravila globok vtis. Mirno je gledal naokrog in na videz ga ta svečana krasota prav nič ni zadevala. Cele ure je vzdiral, šele ob koncu ceremonije je bil videti utrujen. Niti enkrat se ni nasmehnil. Vedno znova je gledal s pozornostjo na člane britske misije, kakor da se skuša spomniti, kje bi bil še nekoč prej videl takšne ljudi.

Dve noči je ostal deček v samostanu Rigji, potem so ga slavnostno odvedli v Lhaso. Tega dne so ceremonije trajale šest ur. Potem so mu dali mesec dni počitka, da bi ga nato sprejeli spet svečano kot meniha v budhistični cerkev. Njegova mirna gotovost, ki ga ves čas dolgih ceremonij niti za trenutek ni zapustila, je tibetsko ljudstvo spravljala v začudenje ter jih krepila v trdnem prepričanju, da so njegovi menihi našli res pravo inkarnacijo Budhe.

"FIRST LADY?"

Mrs. Martha Taft, žena ohaškega senatorja Roberta A. Tafta, republikanskega predsedniškega kandidata, ki upa, da bo postala "prva dama" Zedinjenih držav, če bo njen mož izvoljen za predsednika.

OGLAŠAJTE V "ENAKOPRAVNOSTI"

ŠKRAT

Peter in Miha sedita v ni. Peter: "Ti, Miha, ali piješ več piva?" Miha: "Res! Odkar mi mrla žena, pijem msamo se dalmatinca."

A: "Vi ste torej mnogi zdravila človeku res koristila." B: "Da, mojemu stricu se lo izredno koristila." A: "Na čem je pa bil bol?" B: "Bil je lekarnar."

Dijak piše stricu in prosi da za denar. Na koncu pisma zapiše: "Oprostite, da vam sem pismo brez znamke. Vnutku, ko se mspustil poštozni nabiralnik, sem se spomnil, da sem pozabil na znamko."

Orožniki petjejo ukielje fanta. Mimo pride profesor vpraša: "Kaj si pa hudega del?" Fant: "Ukradei sem denec."

"Čemu pa ukradeš tako lenkost? Če bi kradel na bi lahko ti druge vodil v..."

Mlad zdravnik sedi ob lji bolne gospodične, ki dolgo in široko toži o svojih lečinah in težavah.

Zdravnik: "Gospodična, ti morate, da vaše težave prav za prav nikakršna temveč zgolj živčnost. On se in ozdraveli boste."

Gospodična: "Ali res? pravite, gospod doktor, vzela kar vaš?"

Zdravnik: "To pa ni mi zdravnik! Namreč zdravcer prepisujemo, a jeni jih ne."

Kandidatinja

Zgoraj na sliki vidite Payne Bolton, ki kandidira na kongres v 22nd distriktu sebnih volitev, ki se vrši 27. februara.

Rojena je bila v Clevelandu leta 1885. Omožila se je s Chester Castle Boltonom, ma sedaj tri sinove. Ona je aktivna med National Greater Cleveland. Je članica Lakeside bolnišnice, East Community Center, land Frances Payne School of Nursing, Western university. Predsednica Health Clinic, častna National Association of Nurse, ate Schools of Nursing, League of Nursing Women, Clinica je tudi Women's Club of Cleveland in National Republican Club.

Claude Farrere:

5

PRIGODE TOMAŽA JAGNJETA

POVEST IZ ŽIVLJENJA GUSARJEV

"Kapitan bo stari Franc Quintin, oni, ki še ni prišel iz "Dobre luke", kar je živ, pa da bi ne bil obvisel na vsaki ladji, kar jih je zasidranih od Starega bastijona pa doli do Punta. Tako je! Tomaž, njemu boš pokoren, ti Trublet, ki si še Ruyterja ostrašil. Pa veš, zakaj? Ker se Julien Grave boji in ker ne zaupa tvojem pogumu in tvoji podjetnosti. Spopadov se boji, ti si pač preveč ognjevit za njegov okus. Če si kapitan, se boš preveč boril, preveč jih boš bil in preveč bi bili drugi tebe. Julien Grave pa se trese za svoje škafle in njih ne in plahte. Zaslužil, o to bi že rad, tvoj gospodar. Tvegati, to mu pa ne diši. V rokah takega predreznega, kakor si ti, dečko moj, so pa jedra, uže in škafle, preveč v nevarnosti. Zato pa pride Franc Quintin, da se zagodi med tebe in tvojo divjačino. — Boljši plen, večji kosi ti bodo v miru jedali mimo nosa. Večji kosi, hudiča, imajo kanone in Franc Quintin se jih bo že znal varovati. Ti se boš pa zadovoljil z raznimi ostanki. Saj je še dovolj ribičev tam okrog Zuidskega jezera..."

Ko je Tomaž poslušal ta nagovor, mu je kri počasi plala iz lic. Baš je še škrlatno rdele v divjem srd, sedaj je pa zbledel, kakor da so tega krive sveže rane, in bolj ko zbedel, posineli je, da je opazujoči Danyancan mislil, da ima razljučen mladenič v svojih žilah le še grenko žolc in razne druge strupene tekočine. Sedaj pa je Gautier Danyancan, gospodar Clossdorea in armator v Saint-Malo, drzno izigral svoj veliki as, kakor je bila njegova navada, prekinil je to govorenje ter položil svojo šako mornarju na rame:

"Kamerad! Dovolj besedi! — Končajva! Tvoj Grave, tvoja "Morska deklica" in tvoj Franc Quintin, to vse ni zate. Ali se pa motim? Poznam druge ljudi in druge ladje, ki so bolj ustvarjene zate. Kaj praviš na to?"

Tomaž se v tem hipu pomiri in pazljivo pogleda Danyancana. Ta pa potrdi: "Da, da! Kratko mi, in te druge ladje, to je moja fregata "Lepa podlasica". Tvoj skupuh naj gre k vragu, ti pa huj z menoj na krov. Jaz rabim dečka, kakor si ti, in ti iščeš go-spodarja, kakor sem jaz."

Njegov in korzarjev pogled sta se križala, in vitez se je zanojnovelji pod svojimi, hainni brki. Isti Tomaž Trublet, ki je še pred nekaj trenutki same je izgubljaj zavest, je sedaj, ko je treba odločiti važno zadevo, nar. poln svoje normandske pre-est in z jasnim glasom. "Veliko mi izkazuje, gospod vitez, da podlasica" vse kaj drugega, kot ona stara "Morska deklica". Toda sporazumeti se morava, a-ko izvolite. Da se najprej razu-

(B-1)

SREBRNINA

Ta kupon z ostalimi za ta teden, s 99c opravičijo osebo do skupine kot na sliki. Zamenjate lahko te kupone v našem uradu. Ako živite izven Cleve-landa, in ne morate priti v urad, priložite 10c, za kritje stroškov pošiljave, skupaj toraj \$1.09.

lme

Naslov

smehlja, kajti te oči se blešče neme in navdušenja, kakor da se v njih že lesketa odsev bodočega zlatega plena.

"Končajmo torej", povzame vitez čez nekaj časa. "Baš je pravi čas za fregato, ki je pripravljena za vsak manever. Vse moštvo je že najeto. Zadovoljen boš z njim. Če pa ti kaj na krovu ne ugaja, bilo kar bilo, imaš itak še štiri dni časa, da preobrneš vse, kakor te je volja. Vse ti prepustim. Vrag me vzemi, od te ure naprej si razven gospod-boga e-dini in najvišji poglavar na la-dji! V nedeljo ob prvi plimi pa le pazi, da bo vsak na svojem mestu, ko odrinete. Sleva, kdor zmanjka. Midva sva udarila!"

"Midva sva udarila" ponovi mladenič, potem nekaj razmišlja in vpraša: "Pa kam pojdemo? Ali odločam tudi o tem?"

"Ne!" mu odgovori Danyancan. "Nato zopet molk. Vitez si ogle-duje obraze štirih poslušalcev drugega za drugim in tehta s svojim pogledom štiri pare oči, ki nemo vprašujejo.

"Pah, kaj," pravi komeno, — "kto drugi... Julien Grave na primer bi sedaj gotovo kuhl svoje tajnosti, kakor novembr-ska megla v Kanalu, pa čemu, prosim vas? Mi vsi, kar nas je tu, imamo le škodo, če bi kdo med nami kaj počeval. Ne, ka-pitan Trublet, kraja si ne boš sam izbiral, ker sem ti ga že jaz izbral! Pa brez skrbi! Jaz znam izbirati in dobro sem izbral. Ne pošiljam te pred Zeudsko jeze-ro na lov na slanike in njih ri-biče, niti Ruyterju pred nos. Naš kralj že dobro ve, kaj dela. da se ne bori z Generalštat na Ho-landskem, marveč v Alzaciji in Nemčiji. Njega posnema moja malenkost. Vraga da ne! Naša "Lepa podlasica" ne bo lovila holandskih podgan tam, kjer la-zijo iz svojih lukenj! Ti "gajzi" se sami bahajo, da so "furmani-celega sveta." Res plovejo nji-hove ladje po vseh vodah, kakor da je vsa slana voda njihova, in ponosno in predržno se loteva-jo drugih držav. Ni-li tako, kakor pravim? V Zapadni Indi-ji na primer nimajo Holandi mnogo zemlje, kolikor vem, vse-jedno se pa ne brigajo za pogod-be. Povsod se tam kaže holand-ska trobojnica, ki krije množico-tovora, ki spada pravzaprav nam po vsej pravici, podložni-kom našega kralja, ali pa našim prijateljem pod kraljem špan-skim in angleškim. Tomaž Tru-blet, med temi nesramneži boš delal red!"

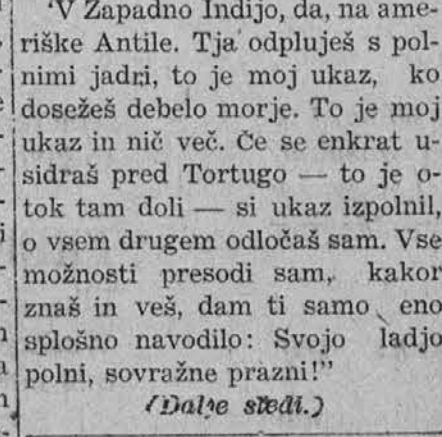
"V Indijo torej?" vpraša To-maž.

"V Zapadno Indijo, da, na ame-riške Antile. Tja odpluješ s pol-nimi jadrni, to je moj ukaz, ko dosežeš debelo morje. To je moj ukaz in nič več. Če se enkrat u-sidraš pred Tortugo — to je o-tok tam doli — si ukaz izpolnil, o vsem drugem odločam sam. Vse možnosti presodi sam, kakor znaš in veš, dam ti samo eno splošno navodilo: Svojo ladjo polni, sovražne prazni!"

(Dalje sledi.)

VSE KARKOLI potrebuje se od zobozdravnika, bodi izvlečenje zob, polnjenje zob in enako lahko dobite v va-še polno zadovoljstvo pri dr. Župniku, ne da bi zgubili pri tem dosti časa. Vse delo je narejeno, kadar vam čas pripušča. Uradni naslov:

6131 St. Clair Ave. vhod na 62. cesti Knausovo poslopje

ZAPISNIK

redne letne delniške seje S. N. Doma na St. Clair Ave., Cleveland, O., ki se je vršila ob večerih 11. in 12. januarja 1940

(Nadaljevanje)

"Ker je Slovenski narodni muzej, ustanovljen dne 12. januarja 1939, potom sprejetja tozade-vne resolucije na redni delniški seji S. N. Doma na St. Clair Ave., smatran kot spolna, na-redna Ustanova, tikajoča se vseh Slovencev v Ameriki in, ker Slovenski narodni muzej do sedaj še nima finančne podla-gice, katere je nujno potrebna za uspešno izvedbo, razvoj, uredi-tev in vzdrževanje istega in, ker bi bilo celotno financira-nje Slovenskega narodnega mu-zeja preobtežljivo samo za družbo Slovenski narodni dom na St. Clair Ave., pod čigar streho se je Muzej oshoval in kjer se že eno leto izvaja in izpopolnjuje in, ker je nujno potrebno, da se v to Ustanovo zainteresira vse Slo-vence v Ameriki in vse sloven-ske organizacije, društva in Do-move, brez razlike na versko ali politično miselnost, na sodelova-nje, tako v moralno kot v finan-čne moziur in,

ker bo Slovenski narodni mu-zej služil kot zgodovinska podla-ga in centrala za raziskavanje vsem Slovincem v Ameriki ena-ko-mi,

zbrani zastopniki društev del-ničarjev in posamezni delničar-ji Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave., v Clevelandu, Ohio, pričujoči na redni delniški seji dne 11. januarja, 1940, po-oblašamo in nalagamo bodoče-mu direktoriju S. N. Doma, da ima pravico in dolžnost prositi za finančno pomoč v imenu Slo-venskega narodnega muzeja vse Slovence, odnosno Jugoslovanc-e podporne, gospodarske in kul-turne organizacije, društva, Na-rodne domove in posameznike, na način in ob času, ki se direk-toriju S. N. Doma uvidi najbolj umesten in,

da se vsi darovi in dohodki na-brani skupaj za v podporo Slo-venskega narodnega muzeja na-ložijo v posebni sklad, kateri se sme rabiti izključno samo za raz-voj, nabavo opreme in vzdrževa-nje Muzeja, ki je pod direktnim nadzorstvom direktorija S. N. Doma in,

dalje se nalaga dolžnost bodo-čemu direktoriju, da naprosi vse slovenske časopise, da dovolijo v svojih kolonah listov agitirati za finančne prispevke za v korist Muzeja in za zbiranje predmetov in stvari za v Muzej; in da ured-niki listov sami apelirajo na slo-vensko javnost in priporočajo našim ljudem, če ima kdo kakšne zbirke starin ali predmete, da jih izročijo v varstvo Muzeju.

Direktorij S. N. Doma sme poveriti vsa ta dela, zapopadena v resoluciji prosvetnemu odseku direktorija ali Prosvetnemu klu-

Pustolovščine za-morca

Pred kratkim so prijeli enega največjih pustolovcev naših dni, zamorca Leona Bugata.

Bugata, ki se je rodil na otoku Guadeloupi, je začel s to svojo kariero leta 1936. Njegove pu-stolovščine so polnile stolpe ev-ropskega tiska toda prijeli ga niso mogli. Spočetka je pridno izkoriščal svojo temno kožno barvo in se je v Ženevi izdajal za "negušovega opolnomočenca". Osnovni je "pomozni odbor za a-besinsko neodvisnost" in je izgi-nil, ko so mu tla v Ženevi postala prevroča z znatnimi vsotami.

V Parizu se je pojavil kot "Ahmed paša" in je igral isto tako ulogo visokega abesinskega dostojanstvenika. Kazal je celo dokumente z negušovim podpisom. Bili so seveda ponare-jeni. Spet mu je uspela vrsta do-nosnih sleparstev, pri čemer se je policiji vedno z veliko spret-nostjo izmuznil.

Leta 1938 ni bilo z negušem mogoče delati nobenih dobičkov več. Bugat je prišel spet v Pa-riz in je začel trgovati s ponare-jenimi potnimi listi.

Posli so cveteli, toda kmalu se je moral zamorec zopet umak-niti oblastem, ki so postale po-zorne nanj.

Sele ko se je začela vojna, je stopil spet na francoska tla. Na-stanil se je v elegantnem pariškem hotelu in se predstavil vo-jaskega oblastem kot zastopnik velikega zapadnoafriškega čast-nika. Kot takšen je prošil za do-voljenje, da bi smel na fronto. Francoske vojaške oblasti, ki jim je predložil ponarejene do-kumente, so mu ljubeznivo u-strele. Kot gost francoske vla-de je odšel v spremstvu več čast-nikov na fronto. V glavnem stan-u so ga celo posebej pogostili.

Med tem pa je neki referent v informacijskem ministrstvu do-gnal, da tistega zapadno - afriš-kega časopisa, ki naj bi bil Bu-gat njegov dopisnik, sploh ni-kjer ni. Brzjavka v glavni stan je prekinila nadaljno zamorčev-o kariero. Imel bo sedaj malo dru-gačne opravke in sprejeme s po-licijo in oblastmi.

Imamo napredaj

5,000 GALON

OHUSKEGA CONCORD VINA

v vašem galonu 59c galon,

pripravljen 69c galon

TED MANDEL, lastnik

Mandels Winery 215

KEhmore 3445

821 E. 22nd St. Euclid, O.

Rženi kruh

Med neprijetne spremljevalce hladno vlažnega vremena spada trganje v kolkih, išias, ki ostane pogostoma kot posledica navad-nih nahodov in hrip in povzroča, da napadane potem vso zimo ne ozdravi.

Ker je smatrati išias za vnetje živcev na nogi, so že dolgo su-mili, da gre pri tem za nedosta-janje vitamina B, kajti z ekspe-rimenti se je pokazalo, da se takšna vnetja pojavljajo, če je premalo tega vitamina in da se da marsikatero živčno vnetje po drugi strani ozdraviti z dovaja-njem vitamina B. S številnimi poskusi so mogli sedaj odkriti tudi zveze med vročičnimi ka-tarji in išiasom kot posledice ne-zadostne količine vitamina B.

Pri tem ima neko ulogo čes-to tudi zmanjšano uživanje hrane med mrzlicami in to, da bolniki tedaj po nepotrebnem dajejo prednost tako zvani "lahki hra-ni". Nevarnost za išias je nam-reč vedno takrat večja, kadar je potreba telesa po vitaminu B večja, a to se dogaja zlasti v pri-meru mrzličnih obolenj. Ta ne-varnost obstoji sploh vedno, če dobiva telo manj nego 1—1000 g. tega vitamina dnevno vase. Telesu pa ta vitamin tudi v zim-skih mesecih lahko vedno dova-jamo v zadostni količini, in si-cer v obliki rženega kruha.

Slovensko Katoliško Pod-porno društvo

PRESVETEGA SRCA JEZUSOVEGA

—Samostojno—

Imenik društvenih uradnikov za leto 1940. Preds. John Lev-stik, 646 East 115th St.; pod-preds. Anton Hlapše, 1082 E. 72 St.; tajnik Leo Novak, 7610 Lockyear Ave.; "blag. Andrej Tekave, 1023 E. 72nd Place; zapisnikar Matija Oblak; vratar Matevž Debevc; nadzorniki Frank A. Turek, Frank Petkov-šek, Steve Pirnat. Zastopnika za Klub društev S. N. Doma na St. Clair Ave. Andrej Tekave in Ma-tevž Debevc; zastopnika za Klub društev Sv. Vida, Andrej Te-kave in Frank Arko; zdravniki so vsi slovenski zdravniki. Društvene seje se vršijo vsako dru-go nedeljo v mesecu ob 1. uri po-poldne v Slov. nar. domu na St. Clair Ave. V društvo se spreje-ma člane od 16. do 45. leta.

OGLAŠAJTE V —

"ENAKOPRAVNOSTI"

Ravnokar je izšla...

velepomembna knjiga

"THE SLOVENES: A SOCIAL HISTORY"

spisal Dragotin Lončar

prestavil v angleščino Anthony J. Klančar

Ta knjiga bi morala biti v vsaki hiši kjer je tu rojena mladina, da se mladina seznani z zgodovino slovencev.

Knjiga je vezana stane \$1

Dobi se v uradu Enakopravnosti,

6231 St. Clair Avenue

Knjige:-

Da preženemo dolgčas se največkrat za-tečemo k čitanju knjig. Naslednje knjige imamo še v zalogi:

LUCIFER — TARZAN, SIN OPICE — TARZAN IN SVET

Te knjige razprodajamo dokler so v zalogi, po 10c vsako. Pošiljamo tudi po pošti. Za poš-tino je pridejati 10c za vsako knjigo. Pošljete lahko znamke za naročilo.

Poslužite se te izredne prilike in pišite po knjige dokler se še v zalogi.

ENAKOPRAVNOST

6231 St. Clair Avenue.—Cleveland, Ohio

"IT'S HERE! COME IN AND SEE IT!"

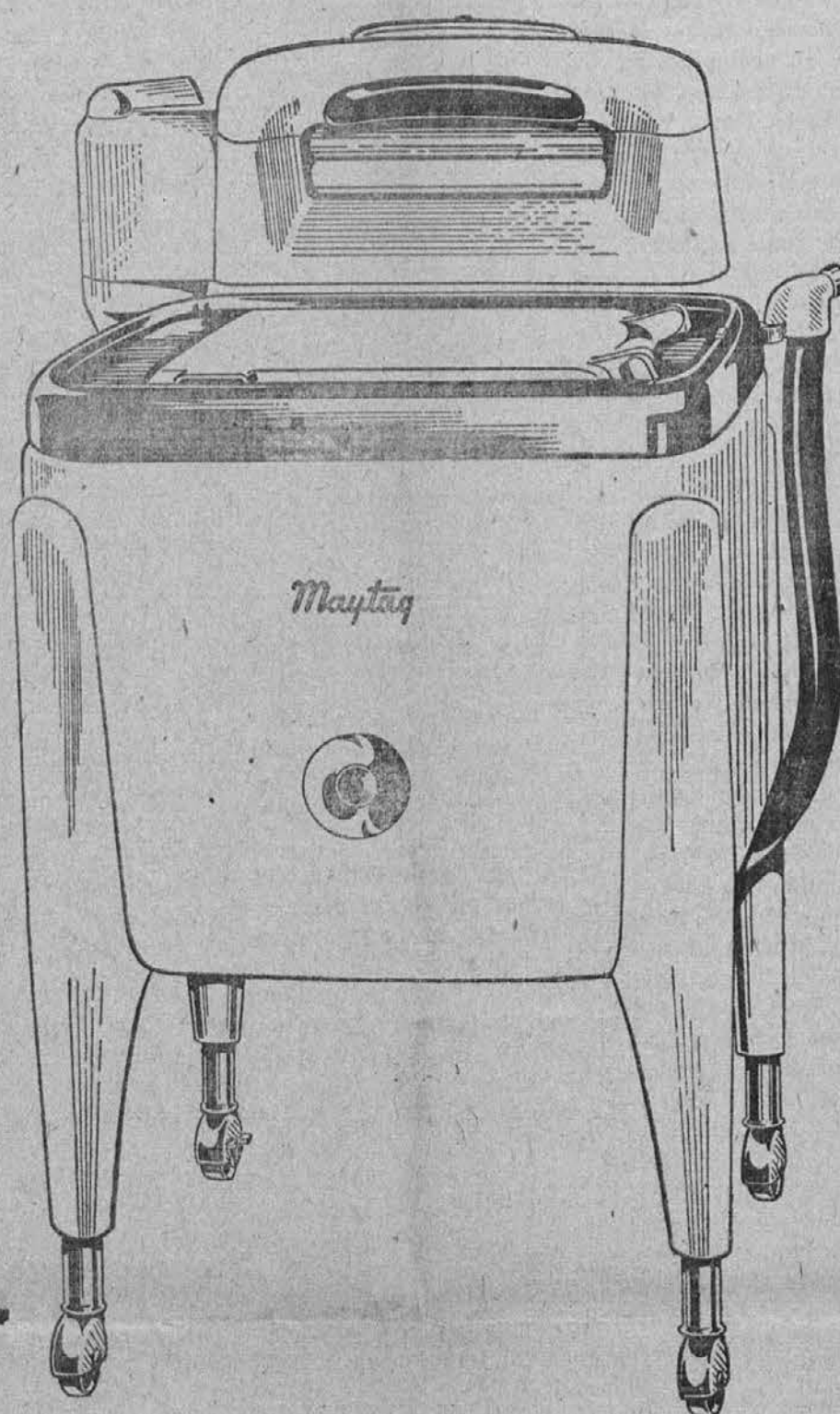

EVERYTHING
NEW BUT THE
GRAND OLD NAME!

IT'S SO
GENTLE WITH
YOUR CLOTHING!

OUR MAYTAG
IS PAYING FOR
ITSELF!

AND SUCH
LOW
PAYMENTS!

50% GREATER
WASHING
CAPACITY!

LET IT DO
YOUR NEXT
WASHING
FREE!

THIS NEW MAYTAG MASTER WASHER IS THE BEST HOME WASHING NEWS IN YEARS!

SENSATIONAL BEAUTY

The new Maytag Master Washer is streamlined throughout, with high-bake enamel finish in gleaming white or restful gray. You'll declare it's the handsomest washer you've ever seen.

MAYTAG RELIABILITY

In main specifications of the new Maytag Master,

everything is NEW, except the grand old name, the name that assures low cost, trouble free washing, for years and years. Powered for city homes by electric motor — for farm homes by famous Maytag Multi-Motor gas engine.

50% GREATER WASHING CAPACITY

On the new Maytag Master, larger cast-aluminum tub increases the size of loads that can be washed quickly.

The famous Roller Water Remover has been improved to give still greater safety and convenience.

FREE TRIAL IN YOUR HOME

Like every other Maytag, this new Maytag Master Washer must make good right in your own home. Let this new Maytag do your next washing. If it doesn't sell itself, don't keep it. Come in and see it — or phone for a free trial washing.

*Easy terms - Liberal allowance on your old washer -
Pay for the Master as you use it*

**A. Grdina & Sons
Co.**

6019 St. Clair Ave. HEnderson 2088
15307 Waterloo Rd. KEnmore 1235

**Mandel Hardware
Co.**

15704 Waterloo Rd.
KEnmore 1282

**Kremzar Furniture
Co.**

6405 St. Clair Ave.
ENdicott 2252

**Norwood Appliance
& Furniture Co.**

6104 St. Clair Ave. ENdicott 3634
819 East 185th St. KEnmore 5700